

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2024 r. w Izbie Karnej w sprawie kasacyjnej M. B., uniewinnionej od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 261 k.k., wniosku adwokata M. P.– J.– obrońcy M. B., o wyłączenia SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej M. B. oznaczonej sygnaturą II KK 440/23

postanowił:

na podstawie art 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt II KK 440/23,

UZASADNIENIE

Adwokat M. P.– J.– obrońca M. B., w dniu 18 stycznia 2024 r. złożył wniosek o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej M. B. oznaczonej sygnaturą II KK 440/23 (k. 42 – 44). Przedmiotem sprawy o sygn. akt II KK 440/23, jest rozpoznanie kasacji Prokuratora Okręgowego w Warszawie złożonej na niekorzyść M. B. od uniewinniającego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt IX Ka 592/23. M. B. była oskarżona o to, że w dniu 24 października 2020 r. w miejscowości [...] w województwie [...], działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważyla pomnik urządzony w Parku [...] od strony ulicy [...], w celu uczczenia osoby Jana Pawła II poprzez pomalowanie części pomnika przedstawiających dłonie czerwoną farbą, czym obraziła uczucia religijne innych

osób wyznania rzymskokatolickiego znieważając publicznie przedmiot czci religijnej, to jest przestępstwo z art. 261 k.k. w zb. z art. 196 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Niniejsza sprawa rodzi społeczne emocje i uwzględniając jej realia Sąd Najwyższy uznał, że z punktu widzenia jej społecznego odbioru nie jest pożądane, aby w rozpoznaniu kasacji Prokuratora Okręgowego w Warszawie złożonej na niekorzyść M. B. od uniewinniającego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt IX Ka 592/23, brał udział SSN Ryszard Witkowski, który przed powołaniem w dniu 19 września 2018 r. na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, od roku 1996 pełnił służbę w wojskowych jednostkach prokuratury. W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowana jest konieczność zróżnicowania obiektywnej bezstronności sędziego i jego bezstronności w odbiorze zewnętrznym, przy czym co do odbioru zewnętrznego z reguły odwołać się można do oceny sytuacji dokonanej przez hipotetycznego, przeciętnie wykształconego, logicznie myślącego członka społeczeństwa, który nie jest osobiście zainteresowany wynikiem procesu. W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67, znajdujemy wskazanie, że cyt. **„Instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności.”** Znaczenie społecznej oceny bezstronności sędziego, a także wynikająca z tego perspektywa interpretacji podstaw wyłączenia sędziego, skutkuje tym, iż o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu będącego podstawą wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., sygn. akt SK 53/04).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[PGW]

[a!]

